

D – Duch svatý

Příběh k Biblickým kartám – biblické abecedě. Karty jsou na webu Dětského odboru – www.cb.cz/deti

Oprava veterána

Mnoho let stál automobil s výrobním číslem F 23 ve stodole, nikdo si ho nevšímal. Kdysi ho sice postavil slavný automobilový konstruktér, lidé se u něj fotografovali, někdy dokonce vozil významné osobnosti, ale to byla už jen dávná vzpomínka. Když dosloužilo, mělo jít do starého železa. Nakonec ho koupil jeden muž, který potřeboval levné auto, se kterým by jezdil po venkově. Později s ním jezdil jen do lesa, a když se automobilu porouchal motor, tak jej strčil do stodoly a nechal svému osudu. Postupně zapadalo prachem. Slepice, které ve stodole nacházely úkryt před deštěm zjistily, že když sedí na střeše, tak je jim tepleji. Kočka si o jeho pneumatiky ráda brousila drápky a myši, kterých bylo ve stodole opravdu dost, využívaly automobilové sedačky jako bezpečné místo pro své pelíšky. Bylo jim teplo a před kočkami tam byly v bezpečí. Tak tomu bylo řadu let i po té, co muž zemřel a jeho synové a dcery na statku už nehosподаřili. Na starý automobil si nikdo ani nevzpomněl.

A přece někdo. Byl to syn konstruktéra, který automobil kdysi vymyslel a sestrojil. Věděl, že každý takový automobil je originál, že jich bylo vyrobeno jen několik a každý má tedy velkou hodnotu. Automobil s výrobním číslem F 23 měl však pro něj hodnotu o to větší, že to byl automobil jeho otce, on sám se Řadu let procházel archivy a knihovny a bádával, kam se ztracený automobil poděl. Procestoval řadu zemí světa ve snaze získat ztracený vůz. Jeho úsilí bylo nakonec korunováno úspěchem. V zapadlém okresním archivu našel záznam o převodu automobilu. Tak se dopátral k dědicům, kteří ho zavedli do polorozpadlé stodoly. „Tady někde jsem ho viděl naposledy – ale je to už řada let“ - řekl jeden z nich a ukázal na hromadu starého sena. Když odházeli několik hrstí sena, narazili na rezavý blatník opuštěného automobilu. Postupně se pak z hromady sena vyklubal rezavý vůz, v němž by už nikdo nepoznal auto, za kterým se lidé v ulicích otáčeli. Syn konstruktéra o automobil opravdu stál a tak byl ochoten za něj dát i cenu, kterou by nikdo jiný nedal. Stálo ho to všechno, co mohl dát.

Dědicové si možná říkali, že už ten vrak vlastně k ničemu není, ale konstruktérův syn měl svůj plán. Nekupoval automobil, aby se na něj mohl dívat, chtěl, aby znovu sloužil svému účelu, chtěl jej obnovit do původního lesku. Když přivezl automobil do své garáže, zavolal si starého řidiče a mechanika, který kdysi tento automobil řídil a opravoval. Ten o slavném vozu věděl všechno. Věděl jak co funguje, k čemu a jak se co používá. I on ten vůz miloval a byl velmi rád, že se vrátil do správných rukou. Starý řidič a mechanik v jedné osobě si tedy vzal automobil ze stodoly do parády. Nejprve celý vůz vyčistil. Byla to těžká práce, ta se však vyplatila, protože se ukázala, že

automobil měl původně olivově zelenou barvu. „Zelená znamená život“ říkal si – „tak tě tedy oživíme“. Celý automobil rozebral a všechny součástky prohlédl. Některé bylo třeba vyměnit, některé opravit. Sedadla musel znovu vycpat koňskými žíněmi, protože na nich práce myší ve stodole byla docela znát. Automobil se nevyhnul ani generální opravě motoru, celý jej byl třeba promazat, aby pracoval tak jak má. Světlomety dostaly nové žárovky, kola nové pneumatiky. Z počátku místy děravá karosérie byla vytmelena, přebroušena a nově nalakována původní olivovou barvou. Chromované disky a nárazníky dostaly nový povlak a lesk. Celé to dalo spoustu práce, a někdy bylo třeba staré věci úplně vyhodit. Nakonec však automobil zářil v obnovené kráse. Majitel i starý řidič byli spokojeni.

Role řidiče a mechanika však neskončila ani tehdy, když motor vzácného automobilu poprvé zaburácel. Majitel totiž chtěl, aby za volant usedl právě a jedině on. A řidič, který kdysi už kdysi za volantem seděl, jezdil s opraveným autem, vždycky však jen tam, kam chtěl jeho majitel.

Vysvětlení pro vypravěče příběhu: Duch svatý, pod jehož vedením jsme /řidič/, ale řidič vlastně dělá to, co chce majitel /Ježíš/.

Ty příběhy nejsou dokonalými podobenstvími, jen se na nich snažíme přiblížit dětem to, co je na té kartě. Na příbězích to jde vždycky snadněji.

Celek (i s kartami) je k dispozici na <http://cb.cz/deti/clanky/vyucovani/biblicke-karty-prsi-s-biblickou-abecedou>